

6. Желанова В. В., Матвієнко О. В. Національно-культурна ідентичність особистості: сутність і структура. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 49. Т. 1. С. 17-20.

7. Миронова Т. В. Художні експозиційні практики: традиційність і сучасність. Проблеми існування сучасного мистецтва в експозиційних просторах. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. Напрям: *Культурологія*. 2021. Вип. 37. С. 86-92.

8. Міллер І. У Києві на вокзалі відкрилася унікальна експозиція про війну в Україні. Главком: офіційний сайт. URL: <https://glavcom.ua/kyiv/news/u-kijevi-na-vokzali-vidkrilasja-ekspozitsija-pro-vijnu-v-ukrajini-foto-1046783.html> (дата звернення 28.02.2025).

9. «Надія!», Національний павільйон України на 56-й Міжнародній виставці мистецтв у Венеції. La Biennale di Venezia. *PinchukArtCentre: офіційний сайт*. URL: <http://pinchukartcentre.org/ua/biennale2015> (дата звернення 31.01.2025).

10. Поліщук Р. М. Формування національно-культурної ідентичності українського народу в процесі глобальних трансформацій українського суспільства. *Молодий вчений*. 2018. №1 (2). С. 617-621.

11. Протас К. Конфігурації пасіонарності в абстрактних метафорах сучасності. *Образотворче мистецтво*. 2015. № 1. С. 24–25.

12. Середа С. «Шлях свободи»: харківський художник показує, як змінилась Україна за 5 останніх років. Радіо Свобода : *офіційний сайт*. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29661113.html> (дата звернення 01.02.2025).

13. Український павільйон на Венеціанській бієнале. *Демократ. Україна*. 2015. 6 березня.

14. Хашиєва Л. В. Множинна ідентичність: реалії глобалізованого суспільства. *Актуальні проблеми державного управління*. 2014. № 1. С. 276-283.

15. Чорна М. Створення музейних виставок. Серія перша: «Вчимося грати симфонії». *LB.ua: офіційний сайт*. URL: https://lb.ua/blog/milena_chorna/5622_50_stvorennya_muzeynih_vistavok_seriya.html (дата звернення 10.02.2025).

16. Яковець І. Музейна експозиція: основні поняття та методи побудови. *Вісник ХДАДМ*. 2011. № 1. С. 147–150.

ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ФЕСТИВАЛЮ «ТЕРНОПІЛЬСЬКІ ТЕАТРАЛЬНІ ВЕЧОРИ. ДЕБЮТ»

*Дем'яненко С.М., аспірант кафедри організації театральної справи
Київський національний університет імені І. К. Карпенка-Карого*

У статті йдеться про заснування театрального фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» та його організаційні аспекти. Розглянуто загальну спрямованість і функціонування цього фестивалю від його початку становлення до наших днів.

Ключові слова: фестиваль, режисер, актор, театр.

Актуальність теми дослідження зумовлена інтересом до висвітлення історичних та організаційних аспектів фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» окремого регіону України, та його значення в історії українського театру.

За двадцять чотири роки державної незалежності України з'явилися лише поодинокі публікації з цієї проблематики. Так, діяльність Тернопільського театру була об'єктом наукових зацікавлень Л. Ванюги. Зокрема у своєму дисертаційному дослідженні «Діяльність Тернопільського обласного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка в контексті соціокультурних трансформацій в Україні (XX – XXI століть)» [1] дослідниця лише поверхнево торкається деяких аспектів проведення фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» на базі театру. Окрім того, фестивалю присвячено статтю Г. Садовської [3], яка аналізує аспекти фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» лише на перших роках його існування. Також В. Собуцька [4] зазначає у своїй праці у вигляді інтерв'ю з відомими театральними діячами Галичини, де не подає найважливіших етапів розвитку фестивалю. Тим не менш, досі не існує фундаментальних праць, у яких досліджувалися б найважливіші історичні та організаційні аспекти проведення фестивалю, а також його роль у фестивальному русі незалежної України загалом. Відтак, метою нашого дослідження є аналіз феномену фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» з погляду історії його створення й розвитку.

Фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» виводить театральне мистецтво України на інший рівень, на рівень співпраці та самореалізації не лише акторів, а й молодих режисерів. Засновником фестивалю став М. Форгель. Аналізуючи театральний процес Західної України у різні періоди, не можна обминути увагою період під керівництвом Михайла Якубовича Форгеля (1992-2006). Унікальною особистістю був М. Форгель, якому були притаманні такі риси як чуйність, відкритість, глибокі та різноманітні знання не тільки в галузі організації театральної справи, але і в інших освітніх сферах, своєрідність мислення й водночас сувора дисципліна. Він закінчив Київський інститут культури, після нього – славнозвісний «ГІТІС» (Державний інститут театального мистецтва в Москві). Працював викладачем у Тербовлянському культосвітньому училищі, зазначає В. Собуцька [2]. Михайло Форгель докладає багато зусиль, щоб відкрити акторське відділення в Тернопільському музичному училищі імені С. Крушельницької, стає одним із його викладачів, а потім приймає 12 перших випускників у театральну трупу, про що згадує у своїй статі Г. Садовська [1]. З листопада 1992 р. очолював обласний драматичний театр ім.Т.Г.Шевченка. Великою заслугою М. Я. Форгеля є і те, що у 2001 р. Тернопільському обласному драматичному театру ім.Т.Г.Шевченка присвоєно звання академічного.

Саме за час його керівництва був організований Міжнародний фестиваль – конкурс «Тернопільські театральні вечори. Дебют» (1999), який став визначною мистецькою подією в Україні [2, с. 357].

З 2001 р. фестиваль набув міжнародного статусу, якщо не зважати, що цього ж року фестиваль не відбувся в зв'язку з браком коштів, про що пише у своїй статі Г. Садовська [3]. Однак, слід зауважити, що фінансові проблеми при організації фестивалю виникають кожного року. Всеукраїнський фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» проходить раз на рік в місті Тернополі. Він ставить за мету пошук молодого талановитого українського режисури, репрезентацію вистав молодих режисерів України, ближнього та далекого зарубіжжя, вистав різного формату на камерній, малій та великій сценах, а також відслідковування сучасного театального процесу в різноманітності його напрямків, стилів. Саме завдяки цьому фестиваль робить вагомий внесок у вирішення найбільшої проблеми сьогоденного театру – проблеми режисури. Фестиваль дає можливість відслідковувати загальні тенденції розвитку європейського театру, а також обмінюватися досвідом між театральними режисерами, художніми керівниками, директорами, сценографами, акторами – усіма творчими працівниками театрів, обговорювати і вирішувати проблеми розвитку національного театального мистецтва та його збагачування під час творчих зустрічей та проведення прес-конференцій за участі представників державних, культурно-мистецьких організацій та установ і засобів масової інформації. Проведення Всеукраїнського фестивалю «Тернопільські театральні вечори. Дебют» присвячується пам'яті всесвітньовідомого режисера-реформатора Леся Курбаса. Свою назву фестиваль узяв саме від назви започаткованого цим видатним режисером у 1915 році в м. Тернополі першого професійного театру [Козак].

Всеукраїнський фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» має свою історію становлення, розвитку та вдосконалювання мистецьких форм його проведення. З кожним роком він набуває все більшої ваги у театальному житті України та світу. За своєю професійністю фестиваль виходить за рамки Всеукраїнського і набуває статусу Міжнародного, оскільки у ньому беруть участь не лише українські, а й закордонні театри: з Польщі, Молдови, Румунії та інші. У Тернополі Всеукраїнський фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» є великою мистецькою подією, адже має свого постійного глядача. Він є єдиним в Україні та Європі фестивалем, який підтримує молодих режисерів, сучасних драматургів, художників, композиторів, акторів.

Як і кожен фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» носить виховну діяльність. Він в першу чергу несе виховний характер для глядача.

Отже фестиваль відіграє важливу роль у театальному житті Західної України та в розвитку українського театру загалом. Фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют» презентує здобутки не лише

Тернопільського театру, але й дає змогу оцінити досягнення інших театрів. Він є не лише свідченням високої культури, а й здатний задовольнити потреби глядача, який завдяки цьому фестивалю має змогу духовно та культурно збагатитися.

Список використаних джерел

1. Ванюга Л. Діяльність Тернопільського обласного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка в контексті соціокультурних трансформацій в Україні (XX – XXI століть) : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 26.01.01-теорія та історія культури / Л. Ванюга. – Тернопіль, 2014. С.296.

2. Садовська Г. Два пера – одна любов / Галина Садовська, Влада Собуцька. – Тернопіль : Збруч, 2007. – 448 с.

3. Садовська Г. У пошуках Курбаса XXI століття / Г. Садовська // Свобода. – 1999. – 2 жовтня.

4. Садовська Г. Перерваний політ Михайло Форгель / Г. Садовська // Вільне життя. – 2006. – 4 жовтня.

5. Собуцька В. Фестиваль виразно натякнув, що матиме своє обличчя / В. Собуцька // Свобода. – 1999. – 5 жовтня.

6. Собуцька В. Серце віддане театрові / В. Собуцька // Свобода. – 2006. – 7 жовтня.

РОЗВИТОК АРТ-РИНКУ В КИТАЇ: ІНСТИТУЦІЙНА СТРУКТУРА У КОНТЕКСТІ «НОВОГО ШОВКОВОГО ШЛЯХУ»

Чень Чжунфен, президент, Українсько-китайський освітній альянс «Один пояс, один шлях», магістр (інжиніринг)

Валентин Величко, виконавчий секретар Альянсу, к.е.н., доцент

DEVELOPMENT OF THE ART MARKET IN CHINA: INSTITUTIONAL STRUCTURE IN THE CONTEXT OF THE “NEW SILK ROAD”

Chen Zhongfeng, president, Ukrainian-Chinese Educational Alliance “One Belt, One Road”, master (engineering)

Valentyn Velychko, the Alliance executive secretary, Ph.D. in economics, associate professor

In the context of promoting the Chinese cultural industry and art market in countries along the 'new silk road', China's cultural management institutions (from the central and regional governments to art associations and business entities) view the fine arts as an important component of the national culture. Fine arts play a significant role in preserving national identity and in shaping society's spiritual and aesthetic values. It is only once this has been recognised